

det skulde være rigtigt? Sammenligne vi det f. Ex. med selve Universitetets Lærerpersonale: Professorer, Docenter, Lektorer, ekstraordinære Docenter, da udgjøre de i de forskjellige Fakulteter 5, 7, 12, 17, 11, altsaa 52, saa vil det ses, at der til det Universitet, der her er foreslaaet, er foreslaaet et altfor stort Antal Lærere, idet der af Elever er lige saa mange Tusender paa selve Universitetet, som der er Hundreder paa Landbohøjskolen. Og tror man alligevel ikke, at de Videnskaber, der doceres paa vort rigtige Universitet, dog for Flertallets — ingenlunde for alles, men for Flertallets Vedkommende — kræver en ganske anden Uddannelse hos Lærerne og i Virkeligheden en ganske anden Videnskabelighed hos dem, end for dem, der læres ved Landbohøjskolen, som uddanne Veterinærer og Landinspektører, der komme dertil med den lille Præliminærexamen, som det hed i gamle Dage. Jeg haaber, det høie Udvalg vil staffe os Oplysning om dette Forhold. Det er nemlig her fremstillet for os, at Lærerne her strax skulle springe op som Docenter og Professorer med samme Gage som gamle, veltjente Professorer ved Universitetet og ogsaa benævnes som saadanne. Hvem der har en offentlig Virksomhed holder jo nok af at faae disse lærde Titler. Det skal være saa rart, naar man reiser — ja jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa; men jeg mindes dog en lille Historie: Der var en Strædemester, som blev udnævnt til Generalkrigskommissær. Da han reiste, blev han i Udlandet kaldt for Hr. General, og der blev viist ham alle mulige Ting, Kanoner, Artilleri o. s. v., thi man troede naturligtvis i Udlandet, at Hr. Generalkrigskommissæren var en særlig høitstaaende Militærperson. Jeg tror ikke, lat en Dyr læge eller Smed i mindste Maade bliver bedre Dyr læge eller Smed, fordi han bliver Professor. Men det er jo Tidsaandens. Jeg vil foreslaa, at den ærede Minister gaar videre. Det er længe siden, vi havde en saadan rigtig almindelig Skylregn af Titler. Navnlig Kammerraad- og Sægermestertitler og den Slags brugtes meget omkring Tredserne, og det havde virkelig sin gode Nytte. Jeg vil tillade mig at foreslaa den høitærede Minister, at han tager det System op og anvender det paa en 300 dertil Aqualicerede, — vi have mange — det vil klare meget i vort offentlige Liv. Men her tror jeg vi faae for Lidt for de mange Titler og de mange Penge. Jeg tror, at vi i Grunden skulle give noget mere for hele vort Landbrug og ikke for den lille Blomst, som der har været henvist til, og om hvilken man ikke en Gang veed, om det

overhovedet er en Blomst. Folk, som ikke have kunnet blive Kandidater paa anden Maade kunne her faae Titlen for nogle Maanedere. Jeg vil foreslaa det høie Udvalg, i alt Fald dem, der ikke ere forud bestemte paa, at dette Lovforslag skal gennemføres — jeg tror nu aldrig det bør gennemføres — at fastholde at flytte Landbohøjskolen. Vær ikke for knap mod en virkelig god Indretning af den høieste theoretiske Undervisning og praktiske Forsøgsvirksomhed for vort Landbrug. Etabler som Grundlag Forsøgsstationer omkring i Landet. Støt de praktiske Virksomheder og den praktiske Uddannelse omkring i Landet, og sæt først og fremmest Undervisningen ved Landbrugsfakulteterne omkring i Landet i et vist System og i en nødvendig, forberedende Forbindelse med den nye Anstalt. Dpgiv de mange høitklingende Navne. Deri er jeg ganske enig med det høitærede Mindretal i Udvalget, der dristigt nok vovede at stille sig i Opposition mod 20 Stormagter. Vi kunne meget godt blive enige om ogsaa ved den nye Anstalt at faae udnævnt adskillige Professorer; ja selv om det blev bestemt, at en eller flere af de vigtigste Grene skulde have som ældste Lærer en Professor, saa kunde det vel ikke afstrække Noget. Men hele dette Universitetspræg og denne Udgift egentlig mest for at bevare denne mærkelige Indretning kan kun passe til 1887 o. s. v. Det passer kun under et udødeligt Ministerium, hvor saa meget Mærkværdigt voger op.

Udtalelse: Der er, naar man ser de Motiver, der ledsage det foreliggende Lovudkast, ingen Tvivl om, at den Komite, der har haft at gjøre med denne Sag, har arbejdet med stor Kjærlighed til den, og jeg haaber ogsaa, at naar denne Sag herfra henvises til Udvalg, vil dette Udvalg føle den samme Interesse for Sagens Gjennemførelse, saa at vi tør haabe at se et Resultat fremkomme, om ikke muligvis i Mar, saa i alt Fald naar Forslaget ventelig kan komme igjen næste Mar. Jeg kan inidlertid ikke negte, at jeg i mange væsentlige Punkter samstemmer med det ærede Medlem, der sidst talte, idet jeg samtidig indrømmer, at der særdeles godt kan gjøre sig forskjellige Anskuelser gjældende om, paa hvilken Maade Enkelthederne ved Spørgsmaalet skulle løses. Jeg har den samme Opfattelse som det Medlem, der nu satte sig, nemlig at det, naar man fra alle Sider er villig til at yde til Støtte for Jordbruget og dets Udvikling saa betydelige Summer, som der her er Tale om, er det uheldigt at se, at det Første og Vigtigste, det synes at gjælde, er